

Gods woord en jouw antwoord

preek in het kader van themamaand "Heiliging"

Wie van de jongeren heeft de afgelopen dagen examen afgelegd? Kun je eens vertellen hoe je je daarop voorbereid hebt?

Stel je nu eens voor dat je het ettertje van de klas was. Jarenlang deed je niets op school, behalve dan dingen die niets met leren te maken hadden. Als je al op school zat, dan was je druk bezig met propjes schieten, gummetjes snijden om mee te gooien, of eindeloos poppetjes tekenen. Huiswerk maken deed je al niet meer sinds de 2^e week van de eerste klas. 's Avonds zat je voor de tv te zappen of lekker een beetje te kletsen met vrienden uit de buurt. Elk weekend was je te vinden in de discotheek of een andere uitgaansgelegenheid. Je snapt wel dat je cijfers niet bepaald goed te noemen waren. Het was eigenlijk een wonder dat je elk jaar overging, al was het dan telkens na een stevig vermanend gesprek met de leerlingbegeleider.

Tot je mentor je uit de les deed opschrikken van het vliegtuigjes vouwen: "Meekomen, jij...!" In het kamertje van de mentor kreeg je er flink van langs, gelukkig alleen met woorden, maar toch... het maakte diepe indruk. Meer presteren of vertrekken, dat was de keus die je voorgeschoteld kreeg. Dit was het laatste jaar, als je zo door zou gaan dan kon je het examen wel vergeten. Wat wil je nou eigenlijk met je leven, als je niet meer ging presteren zou je de school verlaten zonder diploma. Wat wil je eigenlijk worden? Die vraag maakte iets in je wakker, inderdaad, zonder diploma geen toekomst!

Een complete ommekeer vond er in je plaats. Je zou gaan leren en keihard werken! Dat examen moest gehaald worden. Maar hoe? Je besloot een lijstje te maken. Diep nadenkend was je bezig om dingen op te schrijven die je maar beter niet meer kon doen. Niet meer stappen, niet meer zoveel tv-kijken, niet meer propjes schieten, geen gummetjes meer gooien, geen poppetjes meer tekenen enz. enz.

Dat zag er veelbelovend uit. Elke keer als je weer iets had uitgevreten dat eigenlijk niet kon zette je dat erbij op het lijstje: niet meer brutaal zijn, niet meer spijbelen, enz. Maar... wie ziet er wat er eigenlijk ontbreekt op het lijstje? Juist, wat je dan wél moet doen: namelijk leren! De beste manier om voor je examen te slagen is niet een heleboel laten, maar juist één ding goed doen, namelijk je helemaal storten op die studie!

Natuurlijk zal dit in het echt niet zo voorkomen. En toch ... ik ben bang dat heel veel christenen wel zo leven. Vandaag wil ik in deze 3e preek over levensheiliging met jullie nadenken over ons antwoord op Gods roeping. Paulus noemt de gemeente in zijn brieven tweemaal 'geroepen heiligen' (Rom. 1:7; 1 Cor. 1:2). God heeft ons geroepen om heilig te zijn. Maar wat is dan ons antwoord op die roeping?

Lezen:

Matheus 9:9

9 En vandaar verder gaande zag Jezus iemand bij het tolhuis zitten, Mattheus genaamd, en Hij zeide tot hem: Volg Mij. En hij stond op en volgde Hem.

Marcus 10:17-27

- 17 En toen Hij op weg ging, liep iemand op Hem toe, viel op de knieën en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?
- 18 En Jezus zeide tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen.
- 19 Gij kent de geboden: Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, gij zult niet ontvreemden, eer uw vader en moeder.
- 20 Hij zeide tot Hem: Meester, dat alles heb ik in acht genomen van mijn jeugd af.
- 21 En Jezus, hem aanziende, kreeg hem lief en zeide tot hem: Een ding ontbreekt u, ga heen, verkoop al wat gij hebt en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemel hebben, en kom hier, volg Mij.
- 22 Maar zijn gelaat betrok bij dat woord en hij ging bedroefd heen, want hij bezat vele goederen.
- 23 En Jezus, rondziende, zeide tot zijn discipelen: Hoe moeilijk zullen zij, die geld hebben, het Koninkrijk Gods binnengaan.
- 24 En zijn discipelen waren zeer verbaasd over zijn woorden, maar Jezus antwoordde weder en zeide tot hen: Kinderen, hoe moeilijk is het het Koninkrijk Gods binnen te gaan.
- 25 Het is gemakkelijker dat een kameel gaat door het oog ener naald, dan dat een rijke het Koninkrijk Gods binnengaat.
- 26 En zij waren nog meer verslagen en zeiden tot elkander: Maar wie kan dan behouden worden?
- 27 Jezus zag hen aan en zeide: Bij mensen is het onmogelijk, maar niet bij God want alle dingen zijn mogelijk bij God.

De rijke jongeling, een bekend verhaal. Ook eigenlijk een droevig verhaal. Er staat wel in vers 22 dat de man bedroefd was, maar ik denk dat vooral Jezus erg verdrietig was. Want in vers 21 lezen we dat Jezus de jongeman lief kreeg. Deze man was er bijna, maar op het allerlaatste moment haakte hij af. Wat was het dat er in de weg stond? Was het kleingeloof, of misschien zelfs ongelooft?

Ongetwijfeld was de man al enige tijd in de buurt van Jezus. De woorden van de Heer hadden in hem een diep verlangen losgemaakt. Jezus sprak veel over het Koninkrijk der hemelen en over een God die zoekt naar de verlorenen en over eeuwig leven. En net nog, vlak voor dit verhaal, kunnen we lezen dat Jezus zich ontfermde over de kinderen. *Laat de kinderen tot mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods.* (Marc. 10:14) Hij begreep waarschijnlijk iets van wat Petrus eens zei: *Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven.* (Joh. 6:68)

Daarom vroeg hij het de Goede Meester: wat moet ik doen? Het antwoord van Jezus is verrassend eenvoudig: houd je aan de geboden. Dat de man geen ongelovige was blijkt wel uit zijn antwoord. Hij heeft van jongs af aan al die geboden nageleefd. En ik geloof dat hij daar echt zijn best voor gedaan heeft. Er staat niet voor niets ná dit antwoord, dat Jezus hem lief kreeg! Deze man wilde zich volledig voor God inzetten. Kun jij dit van jezelf zeggen? En zou Jezus van jou zeggen wat Hij tegen de rijke jongeling zegt? "Nog één ding kom je tekort!" Eén ding! Bijna alles was dus aan deze man in orde.

Ik kan me zo voorstellen dat de jongeling de woorden die Jezus nu gaat spreken zowat uit Zijn mond trekt: wát kom ik dan nog te kort, dat zal ik dadelijk gaan doen!

Maar helaas, het blijkt een enorme teleurstelling te zijn: al het bezit verkopen, het geld weggeven aan de armen. Ja, daar krijg je dan wel een schat in de hemelen voor terug. Maar dat was teveel gevraagd. Rijkdom was toch ook een gave van God? En had God niet beloofd dat Hij de rechtvaardigen zou zegenen met rijkdom en welvaart? Nee, de rijkdom die God hem gegeven had wilde hij niet opgeven. Jammer! Diepbedroefd verlaat de man Jezus.

Misschien heeft hij de laatste twee woorden van Jezus wel niet eens meer gehoord. Meestal leggen we bij dit verhaal ook de nadruk op wat Jezus zegt in vers 25: **het is gemakkelijker dat een kameel gaat door het oog ener naald, dan dat een rijke het koninkrijk Gods binnengaat.** Maar ik zou vandaag de nadruk eens willen leggen op die twee korte eenvoudige woordjes **VOLG MIJ.** Dat is nu net wat de jongeling niet doet, terwijl het Jezus daar nu juist om te doen is. Dezelfde twee woorden sprak hij ook tegen Mattheus, en Mattheus – die tollenaar was – liet zijn tafel met geld achter en ging achter Jezus aan. (Math. 9:9)

De jonge man was er goed in om dingen te laten: hij had *niet* echtgebroken, *niet* doodgeslagen, *niet* gestolen, *niet* gelogen en was *niet* aan zijn ouders ongehoorzaam geweest. Maar toch stond er nog iets in de weg om de laatste stap te zetten. Iets hield hem tegen om Jezus te volgen.

Ja dat kan dus: de geboden van God houden, zonder Jezus te volgen. Ik denk dat iedereen wel iemand kan bedenken die erg goed leeft, maar die toch niet een kind van God is.

Bij de jongeling was het zijn rijkdom die in de weg stond. Hij was teveel gehecht aan zijn spulletjes en zijn geld. Eigenlijk was dat zijn afgod. Dat hield zijn gedachten bezig, naast zijn bezig zijn met het houden van de geboden van God. Maar hij had niet in de gaten dat het houden van de geboden iets anders was dan dingen nalaten die God verboden had. Eigenlijk wil God iets heel anders: Hij wil ons hart!

Dat leert Jezus ons ook in de samenvatting van de wet: **Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.** (Math. 22:37-39) Het gaat om het liefhebben van God en de naaste. En dat niet een beetje, maar met **HEEL** je hart, **HEEL** je ziel en **HEEL** je verstand. Anders gezegd, het gaat in de wet om *toewijding*.

Dat is het punt waar ik eigenlijk heen wil in deze preek. Wat is heiliging? Voor veel mensen is dat *proberen heilig te zijn*. En heilig betekent dan weer: afgezonderd. Je probeert je af te zonderen van de zonde.

Heel druk ben je in de weer om te strijden tegen de verkeerde verlangens die nog in je leven. Als je weer in zonde valt ben je teleurgesteld in jezelf. Misschien ga je er wel aan twifelen of je wel echt een gelovige bent. Steeds opnieuw probeer je een zonde de kop in te drukken, maar helaas moet je toegeven dat dat vaak niet lukt. De woorden van Paulus gaan dan echt voor je leven: **als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?** (Rom. 7:21-24) Ik wil wel goed en heilig leven, maar het lukt niet zo goed. Hoe kan het ooit beter gaan?

Maar gelukkig weet Paulus ook het antwoord op zijn vraag. **Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!** (Rom. 7:25) Jezus is Degene die ons kan verlossen uit de vicieuze cirkel van vechten en verliezen. Hij heeft ons de overwinning geschonken. En door in de overwinning te leven kunnen we op een andere manier gaan leven, echt heilig leven.

Heiliging heeft namelijk nog twee andere belangrijke kanten. Behalve een proces van je afkeren van de zonde, is het in de eerste plaats ook een proces van je toewijden aan de Here. Denk nog eens aan de inleiding van de preek. De student die alleen maar aan het opschrijven is wat hij níét moet doen komt daardoor helemaal niet toe aan datgene wat hij wél moet doen, namelijk studeren! Wanneer je als gelovige – en op zich is dat goed – bezig bent met hetgeen je niet meer wilt doen, dan is het gevaar groot dat je nauwelijks toekomt aan het toegewijd zijn aan God.

Vergeet bij al je strijd tegen de zonde alsjeblieft niet om je vooral te richten op het hemelse. Lees even mee in Colossenzen 3:1-2:

Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Vervolgens noemt Paulus inderdaad allerlei zonden op die we moeten bestrijden, de versen 5 t/m 11 staan er vol van. Maar het is niet de bedoeling dat we daar ons hele christenleven mee vullen. Want hoe kan iemand ooit een heilig leven leiden als hij de wapens niet kent en gebruikt om de zonden uit zijn leven weg te doen. Niet voor niets volgen op vers 11 de verzen 12-14!

Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen (!) en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo. En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid.

Kijk, dat vind ik nou verhelderend: het gaat bij heilig leven blijkbaar om de eigenschappen van God en van Jezus: ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Deze eigenschappen moet je aan doen als een mantel. En de riem die deze mooie koningsmantel bijeenhoudt is... de LIEFDE, en de liefde was toch de samenvatting van de wet!?

Daarom kon de rijke jongeling Jezus niet volgen: hij hield zich aan regeltjes, maar kende de achterliggende liefde niet, de opofferende liefde, waardoor je zelfs al je rijkdom kon weggeven aan de armen om daarna met lege handen te komen en Jezus te volgen.

Ben jij met lege handen bij Jezus geweest? Of kom je ook liever met je goede werken: ik laat dit voor God en probeer die zonde niet meer te doen... Als je zo denkt dan heb je eigenlijk Jezus niet meer nodig. Dan wil je het eeuwige leven zelf verdienen, door de dingen die je niet meer doet. Maar dan kom je niet toe aan de andere kant van heiliging: dat is de toewijding aan God, helemaal willen zijn zoals Hij is.

Merk je het? Wat hebben gehoorzaamheid aan Gods roepstem, discipelschap, beeld van Jezus zijn en heiliging eigenlijk veel met elkaar te maken!

Heiliging is dus behalve je afkeren van de zonde, vooral ook jezelf toewijden aan God. Maar er is nóg een aspect aan heiliging dat we niet mogen vergeten.

De Bijbel spreekt ook van heiliging als *momentopname*. Tot nu toe hebben we ons vooral beziggehouden met heiliging als *proces* van afkeren en toewijden. Maar toen we ons bij onze bekering aan Jezus toevertrouwden, onze zonden aan zijn kruis neerlegden, ZIJN we ook heilig geworden! En dan in de betekenis van apart gezet voor en toegewijd aan de dienst van de Heilige God.

Heel duidelijk schrijft Paulus dat in de 1^e Corinthebrief: vroeger waren jullie slechte, zondige mensen, **maar gij hebt u laten afwassen, maar gij *zijt* geheiligd, maar gij *zijt* gerechtvaardigd door de naam van de Here Jezus Christus en door de Geest van onze God** (1 Cor. 6:11). Hier gaat het over onze positie voor God. Zo staan we ervoor! Op het moment dat we Jezus gingen volgen, wérden we heilig. We kwamen *in dienst* van een andere, betere Heer.

Dat moet ons wel een duidelijk inzicht geven: zoals Matheus zijn oude, zondige leven achterliet om Jezus te volgen, zo mogen wij dat ook doen. Zou Matheus dan nooit meer hebben gezondigd? Natuurlijk wel, hij was ook maar een mens. Toch was en bleef hij heilig, omdat hij Jezus diende en Hem toegewijd was. De rijke jongeling kon die stap niet zetten, hij bleef bezig met regeltjes en geboden gehoorzamen. Het houden van de geboden is op zich een reden voor God om mensen het leven te geven. In Leviticus 18:5 zegt God: **Ja, gij zult mijn inzettingen en mijn verordeningen in acht nemen; de mens die ze doet, zal daardoor leven.** Dat is de *zegen* van de wet. Maar het grote probleem is, dat niemand de geboden van God kan houden. De rijke jongeling is daar zelf het voorbeeld van. Hij was goed op weg, maar vergat de liefde voor de arme naaste en keerde zich af van Jezus. En dat terwijl Jezus de enige is die de wet ten volle gehouden heeft. Daardoor heeft Hij ons kunnen vrijkopen van de *vloek* van de wet: de mens die ze niet doet, zal daardoor sterven! **Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezees doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!** Dat mag je zeggen, wanneer je je door Hem hebt laten loskopen uit de slavernij van de zonde en in Zijn dienst gekomen bent.

Toen Jezus ons vrijkocht heeft Hij als het ware onze kijkrichting veranderd: eerst keken we naar de zonde, nu kijken we naar Hem. Eerst waren we gericht op ons aardse bestaan, nu worden we toegewijd aan onze hemelse Heer. Eerst waren we slaven van de zonde, nu zijn we dienstknechten van de Heer. Waarom zijn we dan nog zo vaak bezig met die oude slavendrijver, de zonde? De beste manier om de zonde te bestrijden is juist je er niet mee bezig te houden, maar je te richten op Jezus, de overwinnaar van zonde en dood! Er staat niet voor niets in de Bijbel dat we vrijgemaakt zijn van de zonde (Rom. 6:22). Waarom laten we de zonde dan nog zo over ons heersen?

Ik geloof dat dat alles te maken heeft met vertrouwen. Vertrouwen dat God je leven zo zal vullen dat er geen plaats meer is voor iets anders. Je blik vast op Jezus gericht houden (Hebr. 3:1). Alles van Hem verwachten. Dat betekent simpel gezegd dat je je aan Hem overgeeft. Zodat God zijn goede werk, dat Hij in jou begonnen is, kan afmaken (Filip. 1:6).

Een praktisch voorbeeld daarvan uit mijn eigen leven: Zo'n twee jaar geleden kwam de jaarlijkse zaalhuurcollecte eraan. Willy en ik hadden samen biddend een bedrag afgesproken dat we zouden afstaan. Maar juist in die week gebeurden er een aantal vervelende dingen: de printer van de computer ging kapot, de auto moest naar de APK en de reparatie kostte ruim 2000 gulden en tot overmaat van ramp werd Willy's fiets gestolen. Daar ging ons geld! Dan klinkt meteen het stemmetje van afgodje 'geld' en duiveltje 'hebzucht', nog wel met een vrome smoes: "Geef de kerk maar wat minder, tenslotte kunnen wij er niks aan doen. Alles komt ook tegelijk, en een printer gebruiken we dagelijks, de auto heb ik nodig voor mijn werk en dus móét Willy wel een nieuwe fiets hebben. Besteed je geld daar maar aan; God zorgt wel voor zijn kerk!"

Toch hebben we ons op Jezus geprobeerd te richten, als Hij waarachtig is mogen we Hem toch op zijn woord geloven? Hij zegt zelf: **Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? Want naar al deze dingen gaat het zoeken der heidenen uit. Want uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft. Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden** (Math.6:31-33). We besloten ons daaraan over te geven en tot mijn schaamte moest ik bekennen, dat God inderdaad te vertrouwen is. We hebben gegeven wat we beloofd hadden en in diezelfde week stroomde het geld bij ons binnen van enkele financiële meevallers!

In Romeinen 6:22 staat: **Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven.**

Dit is een mooie samenvatting van het voorgaande: we zijn vrijgemaakt van de zonde, die oude slavendrijver. Nu zijn we in dienst van God gekomen, aan Hem toegewijd. Als we aan God toegewijd leven dragen we vrucht. En wat is die vrucht? Onze heiliging! Bij het woord vrucht denk ik altijd direct aan Galaten 5:22: **De vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.** Daar heb je ze weer; de eigenschappen van God en Jezus!

Heiliging en discipelschap, beeldrager zijn, steeds meer worden als Jezus... al deze dingen komen uit in een prachtig slot: het eeuwige leven! En zo zijn we weer terug bij af, bij de vraag van de rijke jongeling: hoe kan ik het eeuwige leven beërven?

Weet je het antwoord nu? Door heilig te leven! Dat gaat veel verder dan je niet meer in te laten met de zonde. Dat is je volledig toewijden aan de Man die ons roept om Hem te volgen: Jezus Christus. Als Hij in jouw leven voorbij komt en kortweg zegt: **"Volg Mij!"**, wat is dan jouw antwoord?

AMEN